

RÓZSÁT LÉPTEM

(Mint fütüültél)

*Rózsát léptem, napot loptam,
Hegygerincen, lejtőn voltam.
Futottam fák lombszigetén,
Felhőt jártam oly könnyedén.
Nyerges ültem hullám hátán,
Bukfenceztem bokrán-árkán.
S vakablakból épp kiláttam, -
Gyökeret vert mindkét lábam.
Szálltam mégis, mint a madár,
Mint akit már senki sem vár.
Sziklából bort fakasztottam,
Mint fütüültél, úgy táncoltam.
Fák hegyén, ha vígan voltam,
a Tejútról friss tejet hoztam.
Nagy felhőkről lógott lábam,
Királylánnyal batyus bálban.
S fakasztottam cseppet kőből,
Négyzetem lett kerek körből.
Befogtam bős, vad szeleket,
Gyalog én már nem mehetek!
Várnak rám a messzi fények,
Hogy világot majd cseréljek!
Csodavilág – ládd, az enyém –,
Földgolyónknak e szegletén!
Rózsát léptem, napot loptam,
Hogy fütüültél, úgy táncoltam.
Ott, az Űrben forgott minden,
Csillag százsám intett nékem.
Hegygerincen, lejtőn voltam,
Összes kincsem szétosztottam.
Holdsugárból szőttem álmom,
S megváltottam szép Világom!*

BOLDOGTALAN/ BOLDOG

*/"Amit tudok, kevés ahhoz,
Hogy boldoguljak. Ám ahhoz
Túl sok, hogy boldog legyek."/*
(Buda Ferenc)

*Ott fenn határok nem léteznek,
Se halt egyedek, pusztult fajok.
Ott rejtelmekbe nyúlt kráterek,
S mindig éh-szomjas Galaxisok.*

*Ott úrködből lesz szobanövény,
S tapintható csend a Végtelen. –
Ott bolygó(rózsa)fűzér törvény,
Sötét anyag, – s fény a lételem!*

*Mindazt megismerni hagyhatod,
Boldogtalan boldog, ha volnál, –
Ott fenn fény és sötétség ragyog,
S saját (Csillag) képére formál!*